

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Mira peccatoris pœnitentis mutatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

luctus tantæq; lamentationis causam scire cupientium. Metuebant enim, ne vir sanctus, Deo reuelante, aliquid vidisset, quod in omnibus ad templum euntibus, reprehensione dignum esset, orationesq; eorum ingratas efficeret; idq; eò magis, quòd ab eo multis precibus impetrare non possent, ut cum ceteris etiam ipse oraturus in Ecclesiâ intraret. Quali cogitatione vtinam etiam vnusquisque nostrum se examinaret, quoties ad diuina officia est accessurus. Dolemus durare bella, sentimus difficultates, timeamus pericula, instituimus orationes, & non cogitamus quales ipsi simus, qui sumus oraturi. Eodem ore petimus à Deo nobis pacem dari, & bellum eidem indicimus. Quo pacto enim illa lingua in templo Dei flectet, quæ illum paulo prius, ante templum blasphemauit? Ita homines illi non sine causa solliciti fuerunt, ne inidonei ad orationem accederent. Inimicus ab inimico nihil potest fidenter, nisi veniam rogare.

§. VI.

Mira peccatoris poenitentis mutatio.

Iussi igitur illi in templum ingressi sunt ad Missam audiendam, S. Paulo simplici praeforibus templi relicto, ac indefinenter plorante,

rante, ob miseri illius viri lachrymabilem
statum, & tot catenas, quibus erat illigatus.
Officijs diuinis, intra breue tempus, finitis,
populoq; è templo regrediente, *Paulus* de-
nuo singulos obseruauit, præcipuè verò at-
tendit ad illum, quem priùs viderat freno
vinculisq; constrictum in ædem sacram in-
troducti. Sed hîc nouum se se illius oculis
spectaculum obtulit. Vix enim potuit illum
virum ampliùs agnoscere, quasi repentè
aliud factum. Sed diuina rursus lux illi,
qualis iam esset, detexit. Non enim iam
Æthiops videbatur, neque nigra in toto il-
lius corpore macula apparebat, sed in con-
trarium, omnia erant candida & mirificè
lucebant. Neque iam cacodæmonum ca-
terua stipabat, aut vinculis ligatum tene-
bat, neque nares perforatus ducebatur; sed
maligni spiritus, cum multis diruptarum ca-
tenarum fragmentis tristes, & caput vncis
vnguibus scalpentes, multis demum passi-
bus ab illo repulsi sequebantur. Ad latus
autem illius iam bonus Angelus lætitijs &
exultatione plenus adambulabat, & subla-
tis subinde in cælum manibus Deo gratias
dicere videbatur. Quàm verè tunc cani po-
tuit: *Hac mutatio dextera Excelsi!* item: *Si Ps, 76. 18.*

V 2 fuerint

Isa. i. 18. fuerint peccata vestra ut coccinum, quasi nix dealbabuntur: & si fuerint rubra, quasi vermiculus, velut lana alba erunt. Deniq; apparuit gaudium Angelorum, quod habent

Luc. 15. 7. etiam super uno peccatore poenitentiam agente. & 10.

§. VII.

Pauli Simplicis visio detecta.

Paulus simplex certè, aspecta hae viri tam subita, tamq; magna mutatione, præ gaudio exilijt, & tamquam sui oblitus, altissima lætitiæ voce exclamare, & Deum laudare cœpit dicens: *O ineffabilem Dei bonitatem & misericordiam! ô immensas Dei omnipotentis miserationes!* Stitit isthæc inusitata vociferatio totam exeuntium multitudinem, quæ & Paulum sæpiùs eadem clamantem, atq; in templum currentem è vestigio est secuta, viro quoque illo, quid circa se factum esset nesciente, cum turba in templum regresso. Confertum erat iam templum, cum Paulus, supremo altaris gradu conscenso, in hunc modum, voce contentissima, cœ-

Psal. 45. 9. pit procœmiari. *Venite, & videte opera Domini, quàm mirabilia & terribilia sint; Venite, & videte illum, qui vult omnes homines saluari fieri, & venire ad agnitionem veritatis. Venite, adoremus, & procidamus ante Deum, & dicamus,*